

ikke kan blive flot, men vil dog se at faa dette bragt saa højt op som muligt. Det er det, jeg kalder Sorgløshed, og det er det, der har undret mig, og jeg antager mange med mig. Den højtærede Krigsminister var i saa Henseende inde paa den Tanke at søge en Forhandling med dette Ting og de vedkommende Faktorer om en Hærrevision. Jeg tror ogsaa, at Folk, som konstitutionelt ville gøre et Arbejde i Fremtiden, ikke kunde skyde den Tanke fra sig; den trænger sig længere og længere frem. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) talte i Gaar ogsaa noget om den Sag, og det Hovedindtryk, jeg fik af hans Beklagelse over de nægtede Bevillinger, var, at han syntes, der kom noget uharmonisk — om han end ikke brugte dette Udtryk — ind i vor Stilling til Forsvarsvæsenet. Det kunde nok gaa somme Steder, men enkelte Steder brød man Harmonien derved, og det kan der være noget i. Men netop det, at Folketingets absolutte Mening over for Forsvarsbevillinger i Almindelighed er en saadan, at man maa bryde ned endda maaske paa Steder, hvor man kommer til Disharmoni, til Forskydning af den naturlige indbyrdes Forbindelse, giver en stærk Opfordring for det Parti, som føler Manglerne, som sidder inde med Forvaltningen, til at tage Spørgsmaalet op og søge saadanne inden for en saadan Ramme og inden for saadanne økonomiske Ofre, som man i det hele taget mener at kunne bringe, at opnaa en saadan Tilrettelæggelse af de store almindelige Grundtræk for Forsvarsvæsenet, at der kunde komme Harmoni imellem Bevillingerne. Denne Tanke var den højtærede Krigsminister ogsaa inde paa, og han udtalte — uagtet han havde sine Betænkeligheder og ikke havde stærk Tro til, at dette Spørgsmaal kunde løses med de nuværende Lovgivningsfaktorer — at han dog var overmaade villig til at forhandle med, hvem der havde Lyst dertil. Men nu er Sagen den, at jeg tror ikke, der er ret mange, der have Lyst til at forhandle dette Spørgsmaal med den højtærede Minister. Det er ikke for Lystens Skyld. Jeg er sikker paa, at der kun er et meget lille Antal Medlemmer her i denne Sal, der have Lyst til at for-

handle med den højtærede Krigsminister, og naar vi forhandle med ham, er det af helt andre Grunde. Jeg synes ogsaa, at det er et Udtryk for den højtærede Ministers Sorgløshed, at han sidder og tænker, at der nok er nogen, der faar Lyst til at forhandle med ham. Nej, efter den Stilling, den højtærede Minister indtager over for det Budget, han har faaet til Forvaltning, tror jeg, Ministeren kan være sikker paa, at Lysten er bleven betaget os til at forhandle med ham. Vi kunne jo føre en Forhandling, men det er af andre Grunde. Herved opstaar der sikkert en Vanskelighed, thi Muligheden for et godt Resultat bliver jo svagere, naar Arbejdet ikke gaar med Lyst, end naar det drives af Lyst og indbyrdes Tillid, hvilken bør være til Stede og kan være til Stede, selv om man i Realiteten har forskellige Meninger. Det er kun den korte Bemærkning, jeg har Lyst til at fremsætte, at paa mig og jeg tror ogsaa paa andre har det gjort et ret besynderligt Indtryk, at Ministeren ikke vil lade os vide Resultatet af sine Overvejelser med Hensyn til, hvad Fremtiden vil bringe, uagtet det kan siges, at han gaar paa et Kraters Rand. Det er i Grunden den korte Mening af alt, hvad der ligger for, og det er rent og tydelig sagt den højtærede Krigsminister. Derimod kan jeg godt forstaa, at Folketinget tager sin Stilling, gaaende ud fra den i og for sig gode og korrekte Grundsætning, at den, som tror, haster ikke, og det tager saa enhver Ting op til sin Tid og paa sin Vis. Jeg havde dog haft saa megen Tro til den konstitutionelle Forstaaelse hos denne Regering, at vi kunde have set, at Krigsministeren havde forstaaet det Varsko, Folketinget allerede havde givet ham.

J. Hage: Jeg skal i det hele henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet, men jeg finder dog Anledning til at gøre nogle Bemærkninger, da vi her ere inde paa en Diskussion af de store Hovedspørgsmaal. Jeg kan godt forstaa, at man, naar Regeringen paa sit Ansvar har handlet, som den har gjort, kan være tilbøjelig til at indskrænke en og anden Bevilling, og jeg vil for mit Vedkommende erkende, at de